

Neringa Venckienė

a.k. 47105210087

gyv. Vasario 16-osios g. 11-26, Garliava, Kauno rajonas LT-53274

PANEVĖŽIO APYGARDOS TEISMUI

Elektros g. 9, Panevėžys LT-35175

P R A Š Y M A S

dėl Seimo, o tarp Seimo sesijų – Lietuvos Respublikos Prezidento sutikimo išreikalavimo

2020 m. birželio 8 d.

baudžiamoji byla Nr. 1-53-491/2020

Esu kaltinama nusikaltimais pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 140 str. 1 d., 231 str. 1 d., 245 str., 286 str., padarytais 2012 m. gegužės 17 d.

2012 m. gegužės 17 d. ėjau Kauno apygardos teismo teisėjos pareigas.

Pagal tuo metu galiojusią Teismų įstatymo 47 straipsnio 2 dalį buvo ***draudžiama įeiti į teisėjo gyvenamąsias ar tarnybines patalpas, daryti ten arba teisėjo asmeniniame ar tarnybiniame automobilyje, arba kitoje asmeninėje susisiekimo priemonėje apžiūrą, kratą ar poėmį, taip pat atlikti teisėjo asmens apžiūrą ar kratą, jam priklausančių daiktų ir dokumentų apžiūrą ar poėmį, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.***

2020 m. kovo 9 d. Konstitucinio Teismo nutarimu ši nuostata pripažinta neatitinkanti Konstitucijos, todėl tik nuo 2020 m. kovo 9 d. ji nustojo galioti. Konstitucinio Teismo priimti teisės aktai atgaline data neveikia. Nuo 2020 m. kovo 9 d. „procesinė prievarta“ įstatymų nustatyta tvarka gali būti taikoma teisėjui lygiai kaip ir bet kuriam kitam piliečiui. Tam nebereikia papildomai nei Seimo, nei Prezidento sutikimo.

Teismų įstatymo 47 straipsnio 2 dalis, galiojusi iki 2020 m. kovo 9 d. Konstitucinio Teismo nutarimo, reglamentavo, jog *teisėjas gali atsakyti baudžiamąja tvarka, gali būti suimtas arba gali būti kitaip suvaržyta jo laisvė tik Seimo, o tarp Seimo sesijų – Lietuvos Respublikos Prezidento sutikimu, išskyrus atvejus, kai teisėjas užtinkamas darantis nusikalstamą veiką (inflagranti).*

Teismų įstatymo 47 straipsnis detalizavo Konstitucijos 114 straipsnio 2 dalį, kurioje yra nuostata, kad be Seimo arba tarp jo sesijų be Prezidento sutikimo *„teisėjas negali būti patrauktas baudžiamajon atsakomybėn, suimtas, **negali būti kitaip suvaržyta jo laisvė**“.*

2012 m. gegužės 17 d. buvo įeita į mano gyvenamąją patalpą ir suvaržyta mano laisvė - užlaužtos rankos, taip pat sužalota.

2012 m. gegužės 17 d. įeinant į mano kaip teisėjos namus Garliavoje pagal įstatymą buvo privalomas Seimo ar Prezidento sutikimas. Byloje nėra duomenų, kad antstolė gavo leidimą iš Lietuvos Respublikos Seimo ar Prezidento įeiti į teisėjos gyvenamąsias patalpas, suvaržyti teisėjos laisvę.

Įėjimą į teisėjos gyvenamąsias patalpas, suvaržymą teisėjos laisvės draudė Teismų įstatymo 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas teisėjo imunitetas. Iki 2020 m. kovo 9 d. Konstitucinio Teismo nutarimo, norint prievarta įeiti į teisėjos patalpas, vien tik teismo nutarties „pašalinti kliūtis“ pagal galiojantį įstatymą neužteko.

Dėl 2012 m. gegužės 17 d. įvykių turiu būti teisiama ne aš, tuo metu buvusi teisėja, bet antstolė S. Vaicekauskienė, kuriai nurodžius buvo laužiamos teisėjos gyvenamosios patalpos durys. Taip pat turi būti teisiami tie pareigūnai, kurie, negavę įstatyme nustatyto sutikimo, įsakė 240 policininkų vykdyti šią šturmo akciją mano, teisėjos N. Venckienės, namuose. Jie turėtų būti teisiami ne tik dėl neteisėto būdo, kaip buvo vykdomas teismo sprendimas (prievarta vaikui, kurią draudė teismo nutartis), bet ir dėl paties teismo spendimo perduoti vaiką vykdymo fakto, negavus Seimo arba Prezidento sutikimo, kuris buvo būtinas pagal įstatymą.

Susipažinus su baudžiamąja byla, neradau nei Seimo, nei Prezidentės Dalios Grybauskaitės sutikimo. Šiuo atveju tikslinga iš antstolės S. Vaicekauskienės išreikalauti duomenis, kada ji kreipėsi į Lietuvos Respublikos Seimą ar Prezidentą dėl sutikimo, ar kreipėsi į Generalinę prokuratūrą dėl atitinkamo prašymo Lietuvos Respublikos Seimui ir/ar Prezidentei pateikimo, o jei kreipėsi, tai kada ir koks buvo atsakymas iš Generalinės prokuratūros, kokių veiksmų buvo imtasi, kad būtų gautas Seimo arba Prezidentės sutikimas apriboti mano, kaip teisėjos, teisinę neliečiamybę. S.Vaicekauskienei atsisakius pateikti duomenis, išreikalauti iš Generalinės prokuratūros, tiesiogiai iš Lietuvos Respublikos Seimo ir Prezidento, ar buvo gautas prašymas tose institucijose dėl leidimo įeiti į teisėjos gyvenamąsias patalpas, suvaržyti teisėjos laisvę.

Vadovaudamasi išdėstytu

Prašau:

Išreikalauti duomenis, ar buvo gautas Lietuvos Respublikos Seimo, o tarp Seimo sesijų – Lietuvos Respublikos Prezidento sutikimas įeiti į teisėjos Neringos Venckienės 2012 m. gegužės 17 d. gyvenamąsias ar tarnybines patalpas, suvaržyti jos laisvę; taip pat išreikalauti duomenis apie tai, ar buvo dėl to kreiptasi, kas ir kada kreipėsi dėl sutikimo apriboti mano teisinę neliečiamybę ir taikyti procesinę prievartą.

Neringa Venckienė